

[Oluf Pedersen.]

at vor Opfattelse paa dette økonomiske Omraade fuldt og helt falder sammen med de Krav, der blev stillet af de sjællandske Husmandsforeninger i Køge-Resolutionen af 1902.

De Krav, som da blev stillet af det praktiske Livs Folk, vil man sikkert ikke i dette høje Ting vove at betegne som teoretiske, og det, man krævede i denne Køge-Resolution, vil jeg gerne have den højtærede Formands Tilladelse til at citere nogle enkelte Sætninger af. Det hedder i denne Resolution:

„Husmandsmødet udtaler, at da Husmandsbruget som selvstændig Driftsform bevislig er den fordelagtigste Form for Landbrug, saavel for Samfundet som for den enkelte, og derfor kan ventes at ville blive den almindeligste (og i Fremtiden muligt den eneste) Driftsform for dansk Landbrug, kan Husmandssagens Udvikling ikke væsentlig bygges paa Bidrag fra Staten eller andre Samfundsklasser, eller paa lignende Undtagelsesregler, men kun derpaa, at Husmandsklassens *lige* Retsstilling med de øvrige Samfundsklasser fuldt ud anerkendes gennem Lovgivningen“.

Det er det samme Synspunkt, som vi har gjort gældende fra Retsforbundets Side. Man afviste i Husmændenes Køge-Resolution Kravet om en Nedsættelse af Grundbyrderne. Der er Grund til at gøre opmærksom paa det, naar der forelægges et Forslag som det, der er forelagt i Dag.

Man krævede i Husmændenes Køge-Resolution, at man i Stedet for skulde afskaffe Skatterne, Skatter paa Arbejde, Skatter paa Forbrug og Toldskatterne, og at man saa skulde inddrage Grundværdierne til Dækning af de fælles Udgifter. Det er mærkeligt at tænke sig, at de Krav, som Husmændene dér stillede, mødte Modstand fra det større Landbrug. Det større Landbrug modsatte sig, at Værdistigningen paa Jord blev inddraget i Samfundets Kasse. Alene siden 1916 er Grundværdien i og ved København steget med 700 Mill. Kr., medens Landbrugets Jordværdi er faldet. Det er mærkeligt at tænke sig, at dette at inddrage denne Værdistigning har det store Landbrugs Mænd modsat sig her i Rigsdagen. I den Grad har disse Folk i Klassens Navn ført en Politik, der

har været stik modsat de Interesser, som Samfundet havde, men samtidig ogsaa stik modsat de Interesser, som Landbruget selv havde.

Denne Resolution, som da blev vedtaget af de sjællandske Husmandsforeninger, dækker ogsaa Retsforbundets økonomiske Politik. Jeg ved, at der er ogsaa Medlemmer af dette høje Ting udenfor Retsforbundets Kred, der er Tilhængere af denne Resolution, og det er jo i Virkeligheden Udtryk for, at vi er mange flere Retsstatsfolk end os fire dernede i Salen, at der i Virkeligheden er mange andre, men de prøver bare paa at dølge det, og de sætter Partiet over deres egen virkelige Mening.

Resultatet af, at Køge-Resolutionens Krav ikke blev fulgt, er den Udvikling, vi nu er kommet ind i, en Udvikling, der har ført til Landbrugskrise, en Udvikling, der har ført os ind i et økonomisk Uføre, som det er nødvendigt, at man prøver at komme ud af igen. Jeg tror, at Rigsdagen i Stedet for de mange Foranstaltninger, man har foretaget i den senere Tid, skulde prøve paa at løse Problemet paa Køge-Resolutionens Grund. Det vilde man gøre vel i.

Jeg skal ud fra de Synspunkter, vi har, de Synspunkter, som Køge-Resolutionen giver Udtryk for, sige nogle Ord om det her forelagte Lovforslags Enkeltheder.

Forslaget gaar for det første ud paa at omlægge Bygningskatten til Grundskyld og dernæst at lette denne Grundskyld gennem Tilskud; disse Tilskud angives som ikke værende varige, og Midlerne faar man gennem forhøjet Indkomstbeskatning.

Naar man i § 1 nedsætter den amtskommunale Ejendomsskyldspromille fra $\frac{3}{4}$ til $\frac{3}{5}$, hilser vi det med Tilfredshed. — At der i § 2 fastsættes, at der i den amtskommunale Ejendomsskyld skal gives et Fradrag ikke alene af Jordværdien, men yderligere i Bygningsværdien et Fradrag paa 5 000 Kr., hilser vi ogsaa med Tilfredshed. Nu er Forholdet det, at denne Bygningskat er indgaaet i Handelen. Man kunde nedsætte den gradvis, men man kan ogsaa gaa til at afskaffe den i alt Fald delvis, som i Forslaget, og det tilfredsstillende mig at høre det ærede Medlem Hr. Krag som Venstres Ordfører give Udtryk for, at en Afskaffelse af Bygningskatterne var en Retfærdshandling. Det tyder jo paa, at naar vi fra vor